

Nr 7, poz. 38 i z 1988 r. Nr 10, poz. 75) w części C „Przedsiębiorstwa”, po pkt 17b dodaje się pkt 17c w brzmieniu:

„17c) Fabryka Samochodów Małolitrażowych w Bielsku-Białej i przedsiębiorstwa państwowe, dla których organem założycielskim jest Minister Przemysłu,

jeżeli zawarły z nią umowę dostawy elementów kooperacyjnych do produkcji samochodu XI/79”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń odpisów amortyzacyjnych poczynąwszy od dnia 1 stycznia 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

191

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1988 r.

w sprawie podatku stabilizacyjnego.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 11 maja 1988 r. o nadzwyczajnych uprawnieniach i upoważnieniach dla Rady Ministrów (Dz. U. Nr 13, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podatek stabilizacyjny, zwany dalej „podatkiem”, uiszczają jednostki gospodarki uspołecznionej wymienione w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1987 r. Nr 12, poz. 77) oraz posiadające osobowość prawną spółki nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej, zwane dalej „spółkami”, z wyjątkiem spółek z udziałem kapitału zagranicznego.

2. Podatku nie uiszczają jednostki gospodarki uspołecznionej, które zgodnie z odrębnymi przepisami i decyzjami zostały zwolnione od obowiązku wpłat na Fundusz Obsługi Zadłużenia Zagranicznego.

§ 2. Podstawę opodatkowania stanowi:

- 1) dla jednostek gospodarki uspołecznionej — różnica między wartością netto posiadanych środków trwałych według stanu na dzień 30 września 1988 r. a wartością netto środków trwałych według stanu na dzień 31 grudnia 1987 r.;
- 2) dla spółek — 50% wartości początkowej własnych przedmiotów majątkowych według ich stanu na dzień 30 września 1988 r.; stan przedmiotów majątkowych i ich wartość początkową ustala się na podstawie prowadzonej, zgodnie z odrębnymi przepisami, ewidencji przedmiotów majątkowych i odpisów na ich zużycie.

§ 3. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej dokonują wpłat na podatek w wysokości 5% podstawy opo-

datkowania, o której mowa w § 2 pkt 1, jednak nie więcej niż 20% zysku do podziału (nadwyżki bilansowej).

2. Spółki dokonują wpłat na podatek w wysokości 5% podstawy opodatkowania, o której mowa w § 2 pkt 2.

§ 4. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej uiszczają podatek ze środków funduszu rozwoju lub funduszy podobnego przeznaczenia, a w razie braku tych środków — z zysku do podziału (nadwyżki bilansowej).

2. Spółki uiszczają podatek z osiągniętego dochodu pomniejszonego o należny podatek dochodowy, podatek nie stanowi kosztu uzyskania przychodów w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

§ 5. 1. Podatek stanowi dochód budżetu centralnego.

2. Podatek jest wpłacany zaliczkowo w trzech równych ratach w następujących terminach:

- 1) do dnia 28 października 1988 r.,
- 2) do dnia 28 listopada 1988 r.,
- 3) do dnia 28 grudnia 1988 r.

3. Ostateczne rozliczenie podatku przez jednostki gospodarki uspołecznionej jest dokonywane po zakończeniu roku podatkowego, w terminach określonych w odrębnych przepisach dla podatku dochodowego.

4. Jednostki, o których mowa w § 1 ust. 1, składają do dnia 28 października 1988 r. właściwemu urzędowi skarbowemu deklaracje podatkowe, które powinny zawierać wszystkie dane niezbędne do ustalenia należnego podatku oraz kwotę tego podatku.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

192

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1988 r.

w sprawie okresowej zmiany zasad kształtowania środków na wynagrodzenia.

Na podstawie art. 1 pkt 8 ustawy z dnia 11 maja 1988 r. o nadzwyczajnych uprawnieniach i upoważnieniach dla Rady Ministrów (Dz. U. Nr 13, poz. 98) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, które w 1988 r. są wykonawcami budownictwa mieszkaniowego oraz robót i obiektów infrastruktury towarzyszącej, uzyskują udział wartości sprzedaży obiektów budownictwa mieszkaniowego oraz robót i obiektów infrastruktury towarzyszącej w wartości sprzedaży ogółem powyżej 60% i osiągają:

- 1) wzrost o 10% w stosunku do efektów 1987 r. po-

wierzchni użytkowej mieszkań oraz podstawowych urządzeń socjalno-usługowych w m² w obiektach, które uzyskały co najmniej dostateczną końcową ocenę robót budowlanych i elementów budowlanych zgodnie z zasadami dokonywania oceny jakości robót i obiektów budowlanych, określonymi w odrębnych przepisach, lub

- 2) wzrost o 10% w stosunku do efektów 1987 r. wartości produkcji sprzedanej urządzeń infrastruktury technicznej, wyrażonej w cenach porównywalnych, obejmującej budowę urządzeń i sieci wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłych, elektroenergetycznych i teleko-